

1-й Свидѣтелскитѣ показания, 2-й документитѣ, съставени нарочно или случайно за доказателство, 3-й разрядъ доказателства сж вещественнитѣ доказателства, и 4-й разрядъ сж уликиѣ, или презумцииѣ. Извѣстни правила, г-да сѣдии, рѣководятъ всѣко едно отъ тия доказателства, и азъ ще укажа на тѣхъ, когато ще трѣбва да посоча каква оцѣнка трѣбва да направимъ на всѣко едно. Впрочемъ, азъ пропуснахъ да укажа и на 5-й видъ доказателства. — Той е самопризнанието, което играе важна роль. Може да стане самопризнание и не прѣдъ сѣдииѣ и то може да има извѣстно значение при сформирование убѣждението на сѣдията.

Азъ ще послѣдвамъ, г-да сѣдии, и въ рѣчьта си рѣда, който е указанъ въ обвинителния актъ, по отношение обвинението на всѣкиго одного отъ подсѣдимитѣ.

Вий виждате, че на първо мѣсто стои Свѣтославъ Миларовъ. Този послѣдния се обвинява въ три прѣстѣпления:

1) Че е влизалъ въ споразумѣния и сплѣтни съ неприятелски настроеното къмъ България руско правителство, на което е улѣснявалъ неприятелскитѣ постѣпки спрямо отечеството ни; 2) Въ извършване, по прѣдварително съставено съзаклатие, приготвителни дѣйствия, съ цѣль за лишение отъ животъ Н. Ц. Височество, но не изпълнени по причини независящи отъ него; и 3) Въ съставяние съзаклатие противъ сѣществующия държавенъ строй, което съзаклатие е получило едно начало на извършване чрѣзъ покушението върху живота на г-на министра прѣдсѣдателя Ст. Стамболова, и убийството вмѣсто него, м-стра на финанситѣ г. Бѣлчева.

Тѣжко падна, г-да сѣдии, на Свѣтославъ Миларова едно такова обвинение. Когато той на първий въпросъ трѣбваше да отговори, той отговори съ единъ дълъгъ монологъ; търсяше въ течението му въодушевление, търсяше сълзи, съ които да ви увѣри, че той — Миларовъ — даже не е въ състояние да съзаклятничествува противъ страната си, още по-малко да накара чуждо едно правителство къмъ неприятелски постѣпки спрямо отечеството ни. Обаче Миларовъ не бѣше въ състояние да направи това. Въодушевление и сълзи най-малко можемъ да очакваме отъ нашия прѣстѣпникъ, тѣй както е обрисованъ въ обвинителния актъ, и както дѣйствително се прѣдстави и на сѣдебното слѣдствие. Той нарочно, съ подобно излагание на своята биография, па даже и оная на баща си, потърси